

А. ЖАРОВЪ

МАГДАЛИНА

1.

Сънувамъ
шуменъ градъ и
сърдеченъ плахъ напоръ;
колоннитѣ огради
въ казанския съборъ.

Срѣдъ уроди-икони
съзирамъ азъ едно —
подъ тъмнитѣ колони —
разпнатото платно.

Азъ виждамъ покривало.
Подъ него цѣлий день
Мария отъ Магдала
се вглеждаше въвъ менъ.

И ето
въ снъ предъ менъ е,
срѣдъ ношнитѣ тъми,
блудницата свещенна,
любовницата ми.

2.

На тебе,
въ живата картина,
азъ покоренъ съмъ — на,
лирична, страстна героиня
въ митични времена.

Азъ казвамъ ти,
съ поклонъ на рицаръ,